

Sygn. akt VI C 1115/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 czerwca 2014 roku

Sąd Rejonowy w Lubaniu VI Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w L.

w składzie:

Przewodniczący **SSR Wioleta Bielińska**

Protokolant **Dominika Borkowska**

po rozpoznaniu w dniu 24 czerwca 2014 roku w Lwówku Śląskim

sprawy z powództwa (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W.

przeciwko W. J.

o zapłatę

powództwo oddala.

Sygn. akt VI C 1115/13

UZASADNIENIE

Powód (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. wniósł w dniu 14 czerwca 2013 r. w elektronicznym postępowaniu upominawczym o zasądzenie od W. J. kwoty 348,78 zł., z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że na podstawie umowy cesji przejął od firmy (...) sp. z o.o. prawa do wierzytelności wynikających z tytułu wystawionych faktur o nr (...). Wskazał bowiem, że pozwany nie uregulował na rzecz cedenta – (...) sp. z o.o. należności wynikających z zawartej umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych (telefon i internet), na kwotę - 348,78 zł., zaś powód jako nabywca wierzytelności nabył prawo do żądania powyższej sumy.

Nakazem zapłaty z dnia 11 lipca 2013 r., sygn. akt VI Nc-e 1460579/13, wydanym w postępowaniu upominawczym, Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny orzekł wobec pozwanego obowiązek zapłaty na rzecz powoda dochodzonej pozwem kwoty, wraz z odsetkami oraz kosztami postępowania.

Powyższy nakaz zapłaty został uchylony postanowieniem Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie z dnia 21 sierpnia 2013 r., w związku z wniesieniem przez pozwanego sprzeciwu, w którym wniósł o oddalenie powództwa w całości. Pozwany przyznał, że korzystał z usług - (...) sp. z o.o., zakwestionował jednak istnienie długu, podnosząc, że w dniu 29 maja 2012 r., bezpośrednio w salonie (...), uregulował wszystkie należności wobec operatora – (...) sp. z o.o. Ponadto w październiku 2012 r. pozwany wystąpił o zmianę operatora wraz z przeniesieniem numeru (...) do sieci – P4 sp. z o.o. z siedzibą w W. – operatora sieci P.. Pozwany podniósł, że warunkiem zmiany operatora, jak również przeniesienia dotychczasowego numeru telefonu z jednego operatora do drugiego, jest niezaleganie z płatnościami u innych krajowych operatorów telefonii. Ponadto przeniesienie numeru od jednego operatora do drugiego może nastąpić jedynie po uzyskaniu zgody poprzedniego operatora, a jest ona wydawana dopiero po pozytywnej weryfikacji klienta. Pozwany podniósł, że uzyskał od operatora (...) Centertel zgodę na przeniesienie nr telefonu do innego

operatora, a nie uzyskałby takiej zgody gdyby istotnie zalegał z płatnościami i posiadał jakikolwiek dług u poprzedniego operatora. Pozwany podtrzymał również powyższe twierdzenia w odpowiedzi na pozew.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13 lipca 2010 r. pomiędzy pozwanym a (...) sp. z o.o. z siedzibą w W., operatorem sieci O., została zawarta na okres 24 miesięcy umowa o świadczenia usług telekomunikacyjnych w pakiecie taryfowym – D., z kwotą zobowiązania 59,00 zł., z miesięcznym limitem należności – 140,00 zł. Umowa została zawarta na korzystanie z numeru – (...).

(dowód: umowa, k. 34-35)

W dniu 20 grudnia 2010 r. pozwany odstąpił od, zawartej w dniu 3 lipca 2010 r., umowy z (...) sp. z o.o., z numeru telefonu – (...).

(dowód: odstąpienie, k. 93)

W dniu 18 grudnia 2011 r. pozwany złożył wniosek o przeniesienie numerów telefonów – (...) i (...) do (...) M. sp., z o.o. z siedzibą we W.. Tego samego dnia pozwany zawarł z tym operatorem umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych na okres 24 miesięcy.

(dowód: wniosek o przeniesienie numeru, k. 81-82 i umowa, k. 83-85)

W dniu 29 maja 2012 r., bezpośrednio w salonie (...), pozwany dokonał na rzecz (...) sp. z o.o. wpłaty następujących kwot: 198,38 zł., 392,36 zł. oraz kwoty 193,98 zł.

(dowód: paragony, k. 73)

W dniu 3 września 2012 r. pozwany złożył wniosek o przeniesienie, przydzielonego mu u operatora (...) sp. z o.o., numeru telefonu – (...) do P4 sp. z o.o. z siedzibą w W. – operatora sieci P.. Tego samego dnia pozwany zawarł z operatorem P4 sp. z o.o. z siedzibą w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych na okres 24 miesięcy, w pakiecie LongPlayII 69.

(dowód: wniosek o przeniesienie numeru, k. 61 i umowa, k. 64)

W dniu 28 września 2012 r. powód – (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. zawarł z firmą (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. umową sprzedaży wierzytelności. Zgodnie z ust. 1 umowy, zbywca wierzytelności (operator) przeniósł na rzecz nabywcy (powód) przysługujące mu niesporne i wymagalne wierzytelności pieniężne. Wartość tych wierzytelności, dla pakietu wierzytelności nr (...), stanowiła łączna kwota – 20 094 750,88 zł. (należność główna) oraz kwota – 1 252 109,33 zł. (odsetki).

(dowód: umowa cesji, k.28)

W dokumencie określonym jako: wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego, z dnia 11 czerwca 2013 r., sporządzonym przez powoda stwierdzono, że pozwany posiada u powoda zadłużenie w łącznej kwocie – 348,78 zł. Na powyższą kwotę składa się: należność główna – 303,01 zł., odsetki ustawowe naliczone od kwoty należności głównej za okres od dnia 11 stycznia 2013 r. do dnia 11 czerwca 2013 r. - 16,30 zł. oraz odsetki ustawowe naliczone przez pierwotnego wierzyciela do dnia 11 stycznia 2013 r. – 29,47 zł.

(dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych, k. 27)

(...) sp. z o.o. wystawił przeciwko pozwanemu następujące dokumenty finansowe:

- Faktura VAT nr (...), za okres rozliczeniowy 19.04.2012 – 18.05.2012, na kwotę 76,57 zł., płatnej do dnia 4 czerwca 2012 r.;

- Faktura VAT nr (...), za okres rozliczeniowy 19.03.2012 – 18.04.2012, na kwotę 72,61 zł., płatnej do dnia 4 maja 2012 r.;

- Faktura VAT nr (...), za okres rozliczeniowy 19.02.2012 – 18.03.2012, na kwotę 155,29 zł., płatnej do dnia 2 kwietnia 2012 r.;

(dowód: faktury, k. 31-33)

Pismem z dnia 2 maja 2013 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty, w terminie do dnia 9 maja 2013 r., od dnia otrzymania wezwania, kwoty 344,46 zł. (kwota zadłużenia na dzień sporządzenia wezwania – 2 maj 2013 r.).

(dowód: wezwanie do zapłaty, k.39)

Sąd zważył co następuje:

Żądanie pozwu nie zasługiwało na uwzględnienie, bowiem materiał dowodowy zgromadzony w toku postępowania nie pozwalał uznać, iż powód wykazał zasadność roszczenia.

Powód opierał swoje żądanie na umowie przelewu wierzytelności.

Zważywszy na regułę wynikającą z przepisu art. 6 Kodeksu cywilnego strona powodowa powołująca się na przysługujące jej prawo i żądająca od pozwanego zapłaty obowiązana była udowodnić okoliczności faktyczne uzasadniające to żądanie. Powód w celu uwzględnienia swojego roszczenia winien zatem wykazać: jego wysokość, datę wymagalności oraz jego nabycie in concreto. W myśl bowiem wspomnianego wyżej przepisu ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne, a strony są zobowiązane wskazywać dowody na stwierdzenie faktów, z których wywodzą skutki prawne (art. 232 § 1 k. p. c.).

Wobec tego, że przedmiotem roszczenia była wierzytelność nabyta na skutek umowy przelewu (art. 555 k.c. w zw. z art. 509 k.c.) konieczne było, wykazanie, że pierwotnemu wierzycielowi przysługiwało wobec pozwanego roszczenie z tytułu zawartej umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych.

Powodowy fundusz sekurytyzacyjny złożył w procesie wyciąg z ksiąg rachunkowych należycie podpisany i opatrzony pieczęcią towarzystwa zarządzającego funduszem, z którego wynikać miało, że przez umowę o przelew wierzytelności zawartą w dniu 28 września 2012 r. z (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. nabył wobec pozwanego wierzytelność pieniężną.

Z przedstawionej jednakże przez powoda umowy cesji zawartej ze zbywcą nie wynika w sposób jednoznaczny, że powód jest wierzycielem w zakresie nieuregulowanych przez W. J. należności wynikających z zawartej umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Umowa przelewu wierzytelności w ust. 1 stanowiła jedynie, że zbywca wierzytelności (operator) przeniósł na rzecz nabywcy (powód) przysługujące mu niesporne i wymagalne wierzytelności pieniężne. Wartość tych wierzytelności, dla pakietu wierzytelności nr (...), stanowiła łączna kwota 20 094 750,88 zł., jako należność główna oraz kwota 1 252 109,33 zł., z tytułu odsetek.

Na podstawie tych ustaleń umownych nie można było więc stwierdzić, iż powód faktycznie był wierzycielem W. J. z tytułu tej konkretnej umowy. Umowa przelewu wierzytelności nie wskazuje bowiem pozwanego jako dłużnika, usługobiorcy, który nie uregulował należności względem zbywcy wierzytelności – (...) sp. z o.o.

Ustalenia zawarte w umowie cesji mają charakter generalny i nie można na ich podstawie przyjąć, iż powód faktycznie był wierzycielem w stosunku do W. J., jako konkretnego dłużnika. Jak już podano wyżej, umowa przelewu wierzytelności wskazywała jedynie wysokość wierzytelności pieniężnej jaką nabył powód, nie wskazując jednak dłużników w sposób imienny. Stąd też nie można było przyjąć, że powód nabył wierzytelność w stosunku do pozwanego z tytułu nieuregulowanych wobec niego należności wynikających z zawartej z (...) Centertel umowy.

Dodatkowo trzeba podkreślić, że dołączony do pozwu wyciąg z ksiąg rachunkowych Funduszu z dnia 11 czerwca 2013 r. nie posiadał mocy prawnej dokumentu urzędowego [art. 194 Ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. z dnia 28 czerwca 2004 r.), a miał jedynie znaczenie dokumentu prywatnego (por. wyrok TK z dnia 11 lipca 2011 r. r., P 1/10) – z tej też przyczyny powód powinien był wykazać jego prawdziwość [tj. fakt istnienia wierzytelności w oznaczonej tam wysokości (art. 253 k.p.c.)]. Dokument prywatny nie korzysta bowiem z domniemania zgodności z prawdą oświadczeń w nim zawartych. O materialnej mocy dowodowej dokumentu prywatnego, zależącej od jego treści, rozstrzyga sąd według ogólnych zasad oceny dowodów w myśl art. 233 § 1 k.p.c. Podobnie jak w wypadku innych dowodów, sąd ocenia, czy dowód ten ze względu na jego indywidualne cechy i okoliczności obiektywne zasługuje na wiarę, czy nie. Wynikiem tej oceny jest przyznanie lub odmówienie dowodowi z dokumentu waloru wiarygodności, ze stosownymi konsekwencjami w zakresie jego znaczenia dla ustalenia podstawy faktycznej orzeczenia.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że powód nie zadośćuczynił spoczywającemu na nim ciężarowi dowodu i nie wykazał faktów istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, na które powoływał się w uzasadnieniu żądania. W szczególności nie wykazał istnienia wierzytelności, która obciążałaby pozwanego względem strony powodowej, jej wysokości i wymagalności. Nie przedłożono też żadnego dowodu, który pozwałaby na weryfikację twierdzeń strony powodowej. Sam fakt, że do pozwu zostały dołączone dokumenty takie jak: umowa o świadczenie usług, czy też wystawione przez pierwotnego wierzyciela faktury, potwierdzają jedynie w sposób niebudzący wątpliwości istnienie zobowiązania pomiędzy pozwanym a pierwotnym wierzycielem. Dokumenty te jednak w żaden sposób nie potwierdzają faktu istnienia jakiegokolwiek stosunku prawnego pomiędzy pozwanym a powodem, jako następcy prawnego istniejących uprzednio zobowiązań.

Zatem nabycie przez stronę powodową wierzytelności pieniężnej dochodzonej pozwem, jak wynikało to z jej oświadczenia zawartego w wyciągu z ksiąg rachunkowych, nie zostało udowodnione, natomiast ewentualne obciążenie sądu czynnościami zmierzającymi do uzyskania jakichkolwiek dowodów w tym zakresie, nie znajduje żadnej podstawy prawnej.

Na podstawie powyższych ustaleń przyjąć należy, że powód - (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandardowy Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. nie wykazał w ogóle istnienia po swojej stronie legitymacji procesowej czynnej do występowania w niniejszej sprawie w charakterze powoda. Brak ten, na tle ugruntowanego w doktrynie stanowiska, skutkuje zawsze oddaleniem powództwa.

Dodatkowo wskazać należy, że powód nie mógł nabyć powyższej wierzytelności wobec pozwanego, gdyż jak wynika to z podniesionych przez pozwanego zarzutów, jak również z przedawnionej umowy z dnia 3 września 2012 r. (k. 64), pozwany jeszcze przed nabyciem wierzytelności przez powoda (28 września 2012 r.) dokonał zmiany operatora sieci komórkowej z O. na P., przenosząc do tego drugiego numer telefonu komórkowego – (...). Zarówno regulacje Prawa Telekomunikacyjnego jak i praktyka działalności operatorów sieci komórkowych potwierdza to co podnosił pozwany w sprzeciwie oraz w odpowiedzi na pozew. Możliwość zmiany operatora oraz przeniesienia numeru telefonu pomiędzy operatorami sieci komórkowych jest możliwa, tylko wówczas gdy w chwili złożenia wniosku o przeniesienie numeru, nadanego przez wcześniejszego operatora, klient nie posiada żadnych zaległości finansowych w stosunku do żadnego z krajowych operatorów sieci komórkowych. Dodatkowo należy wskazać, że przeniesienie numeru telefonu wymaga każdorazowo zgody tego operatora, który taki numer nadał, a zgoda taka jest uzależniona od pozytywnej weryfikacji danego klienta, potwierdzającej fakt niezalegania przez klienta z płatnościami względem nadawcy numeru. A zatem skoro fakt zawarcia przez pozwanego umowy z operatorem sieci P. oraz przeniesienie numeru z sieci O., został potwierdzony w dniu 3 września 2012 r., oczywiście jest to, że na ten czas pozwany nie mógł posiadać żadnego zadłużenia u (...) Centertel s.o.o., operatora sieci O., a już tym bardziej powód nie mógł nabyć wobec pozwanego wierzytelności w tym zakresie w okresie późniejszym, tj. 28 września 2012 r. (argumentum a maiore ad minus). Ponadto pozwany przedłożył w niniejszej sprawie również paragony (k. 73), potwierdzające fakt zapłaty na rzecz (...) sp. z o.o. należności wynikających z zawartej umowy o świadczenie usług.

Na marginesie należy zauważyć, że powód nie ustosunkował się w toku sprawy do przytoczonych powyżej dowodów i podniesionych przez pozwanego twierdzeń (wyżej wskazanych). W tym stanie rzeczy, zgodnie z art. 230 k.p.c., fakty te w ocenie sądu można było uznać za prawdziwe.

Z tych przyczyn orzeczono jak wyżej